

[Hans Hansen (Rørby).]

tror, det er logisk rigtigt, og jeg tror, Forslaget i sig selv er forfejlet.

Men jeg forstaaer jo godt, at dette Forslag er et Led i Forliget mellem Regeringspartierne og Venstre om Forhøjelse af Varepriserne — her er det paa Kødet, og i øvrigt prøver man ved kunstige Foranstaltninger; ved Pengepolitik og Nedsættelse af Kroneværdien at forhøje Varepriserne. Det var det, den højtærede Statsminister skrev en Artikel om i „Social-Demokraten“ den 16. November; den højtærede Statsminister bebudede overfor Vælgerne, at Regeringen vilde modsætte sig det Bedrag, som det var at forhøje Varepriserne ved en Sænkning af Kroneværdien. Det er altsaa dette — for at bruge den højtærede Statsministers eget Udtryk — Bedrag, vi staaer overfor i Dag, og som den højtærede Regering og Regeringspartierne er gaaet med til sammen med Venstre.

Jeg tror ikke, det er muligt ad den Vej at løse Krisen. Jeg ved vel, at ude omkring i Verden prøver man ved kunstige Foranstaltninger at forhøje Varepriserne for at borteliminere den Kendsgerning, at vi har lært, indenfor Industrien især, at producere lettere og bedre; derfor prøver man paa at forhøje Varepriserne ved kunstige Foranstaltninger for at holde Prisfaldet borte til Fordel for dem, der sidder med Erhvervene. Det er dette — for stadig væk at anvende den højtærede Statsministers Udtryk —, det er dette Bedrag overfor den brede Befolkning til Fordel for dem, der sidder med Erhvervene, Forliget i Virkeligheden indeholder, med det Formaal at muliggøre, at Renterne kan skaffes til de Prioriteter, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet talte om.

Den anden Del af Lovforslaget, Opkrævningen af en Slagteskat, betyder, at man nu gaar med til en Form for Eksportpræmier, som Landbruget alle Dage har modsat sig. Jeg havde paa en Maade ondt af det ærede Medlem Duborg; da han stod her og talte, kunde jeg høre paa hele Undertonen i hans Tale, hvor hans Hjerte var. Naar jeg læser Indledningen til Venstres Program, finder jeg disse Ord: „Paa Frihedens Grund skal Folket bygge sin Fremtid“. Jeg vil jo nok sige, at den Tale, vi her hørte fra det ærede Medlem, staaer i et skærende Misforhold til den Linie, Venstre har skrevet i sit Program, men aldrig følger, tværtimod, Venstre gaar den modsatte Vej. Jeg ved ikke, hvor langt vi skal ud, om vi skal helt ud i den Samfundstilstand, som det

ærede Medlem Hr. Aksel Larsen staaer som Talsmand for; men dette Skridt er et Kæmpeskridt i Retning af Kommunismen.

Det ærede Medlem Hr. Jens Sørensen (Sejlfjord) blandede mange Ting ind i dette Lovforslag og sagde bl. a., at det var nødvendigt ogsaa af Hensyn til Sundhedens Opretholdelse ved Statens Hjælp at sikre, at Befolkningen ikke fik daarligt Kød, og det ærede Medlem sagde, at Lovforslaget vilde virke til Fordel for den Udstykning, man tager Sigte paa, ogsaa som et Led i Forliget. Jeg vil jo mene, at det er det modsatte, der sker. Hvis Formaalet med Lovforslaget naas, fordyres netop de Kreaturer, man skal bruge, naar man skal oprette nye Brug. Det Argument tror jeg, det ærede Medlem skulde have sparet; det forholder sig netop modsat efter min Opfattelse; der vil komme en Fordyrelse, der vil virke skadelig for de nye Brug, der skal oprettes.

Det er sikkert rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Duborg sagde, at mange daarlige Kreaturer og mindre værdifulde Dyr staaer og tærer paa Værdier; men det er mig uforstaaeligt, at det ærede Medlem kan mene, at det skal være en Statsopgave at yde Tilskud for at sætte de Dyr ud. For hvem kommer til syvende og sidst til at betale det? det gør Forbrugerne; det gør Bønderne selv — for der er i det lange Løb ikke andre end Bønder og Arbejdere til at betale alle Skatter.

Vi fra vor Side kan naturligvis ikke medvirke til at gennemføre dette — for stadig væk at blive ved den højtærede Statsministers eget Udtryk — Bedrag overfor Befolkningen. Vi modsætter os et saadant Forsøg, og vi vil endnu betvivle, at dette Forlig, der her er afsluttet, naar det skal komme an paa en Prøve ude i Befolkningen, vil blive godkendt af den store, brede Befolkning, om det ikke vil gaa paa samme Maade som med de Forlig, vi før har set for Vælgerens Domstol.

Vi vil, som sagt, ikke medvirke til Gennemførelsen af et Forslag af den Art, men vil ud fra vor principielle Indstilling værne Befolkningens Ret til at faa Varerne til Markedsprisen og faa en Byttehandel i Stand, idet jeg tror, at der er noget i det, det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde, at man skal søge at opnaa fri Bytning af Varer med Udlandet. Det er det eneste, vi kan gaa ind for. Vi kan ikke efterligne de store Lande i deres Toldpolitik; det er det, der forsøges paa, men det er en Boomerang, der rammer os selv i Nakken. Det har aldrig